CARNET CULTURAL

Două aniversări

În luna aceasta, clasa muncitoare din lumea întreagă a sărbătorit două aniversări de mare însemnătate pentru ea. E vorba de împlinirea a 40 de ani dela apariția genialei opere a lui V. I. Lenin: *„MATERIALISM ȘI EMPIRIOCRITICISM* și *a 25 de ani dela publicarea în „Pravda" (Aprilie—Mai 1924) a clasicei opere o comunismului științific „DESPRE BAZELE LENINISMULUI", scrisă de* I. V. Stalin. *Amândouă lucrările sunt cărțile de căpătâi ale comuniștilor din toate țările lumii și ele i-au călăuzit să-și însușească bazele materialiste ale filozofiei marxiste și principiile marxism-leninismului.*

În „Materialism și Empiriocriticism" *V. I. Lenin a făcut o critică științifică teoriilor oportuniste și idealiste ale celor care—zicându-și „marxiști" — au încercat să nege materialismul dialectic și istoric. Leenin i-a demascat, arătând că sforțările sterile ale acestora dovedesc că ei sunt de partea burgheziei, că filosofia lor anti-marxistă apără interesele exploatatorilor. Marxismul înseamnă matetrialism dialecic și istoric-consecvent.*

Iar I. V. Stalin, în „Despre bazele leninismului", *face o magistrală expunere a leninismului, care desvoltă și îmbogățește marxismul cu noi principii, în perioada imperialismului și a revoluției proletare victorioase. Cartea a devenit o armă ideologică a partidului de avantgardă al clasei muncitoare. Azi, leninismul este însușit de proletariatul mondial — și la aceasta l-a ajutat geniala scriere a lui Stalin.*

„Minerii"

ÎNDRUMAREA PARTIDULUI SE FACE tot mai simțită în operele scriitorilor noștri. Legați de poporul muncitor și de năzuințele lui, scrisul lor a devenit o armă care ajută pe oamenii muncii să pună temelii socialismului și să-și ridice nivelul lor cultural. Metoda realismului socialist le-a dat putința să vadă just în problemele pe care le-au adus în creațiilor lor.

În literatura dramatică, MINERII lui MIHAIL DAVIDOGLU, este lucrarea în care se vede cel mai bine forța călăuzitoare a Partidului. În această piesă, ni se înfățișează o problematică nouă. E vorba de lumea de pe Valea Jiului — minerii — și de OMUL NOU care s'a născut acolo, în anii grei de bătălie pentru o producție sporită de cărbuni și împotriva exploatării și sabotajului capitaliștilor.

OMUL NOU este muncitorul ridicat, membrul de Partid a cărui conștiință comunistă, îl face să se pună în fruntea celorlalți muncitori pentru succesul intereselor lor de clasă.

Autorul, a trăit și a muncit câtva timp printre minerii dela Petroșani, Petrila, Lupeni, tocmai pentru a putea pătrunde mai bine viața și firea lor, năzuințele și lupta lor. Când a terminat piesa, Mihail Davidoglu s'a înapoiat printre mineri și le-a citit cele scrise. Observațiile lor juste, l-au ajutat să îndrepte, acolo unde greșise.

„Minerii" înseamnă un prețios aport adus clasei muncitoare în sforțările ei de construire a socialismului. Dar piesa lui Mihail Davidoglu ne mai dovedește că, urmând învățătura Partidului și fiind alături de popor, scriitorul nu poate greși. Numai astfel, el poate creia opere valabile artisticește și adevărate din punctul de vedere al vieții.

O carte pe săptămână

PRIMAVARA IN SAKEN, romanul lui G. GULIA încununat cu Premiul Stalin 1948, aduce în paginile lui o frântură din viața colhoznicilor regiunii autonome Abhazia.

Sakenul este un sat pierdut în munți, a cărui legătură cu restul țării era foarte slabă. De aici, o mulțime de lipsuri în ce privește gospodărirea lui și munca oamenilor. În această situație, apare Kesou Mirba, de curând întors de pe front. El vede starea de delăsare în care se află Sakenul și pricinile răului. Membru de Partid, având o adevărată conștiință sovietică, el se simte solidar răspunzător de cele ce se petrec. De aceea, Kesou Mirba se hotărăște să pornească lupta pentru înbunătățirea situației. Ea are două obiective: înlocuirea nepriceputului președinte al sovietului sătesc și angrenarea colhoznicilor la o muncă rațională și productivă a pământului. Greutățile pe cari le întâmpină, nu-l descurajează, căci el știe că pentru un comunist „nu există cetăți de neînvins". Pe urmele lui vin, apoi, și ceilalți.

„O primăvară în Saken" (editura „CARTEA RUSA") este una din frumoasele cărți ale literaturii sovietice, scrisă cu multă căldură și pătrundere.

Remember

Eri pe Stadionul Tineretului

Zeno Dragomir a sărit 3,85 m. la prăjină!

Concursul atletic de eri de pe Stadionul Tineretului, față de ultimele, a fost într'un cert progres, atât din punct de vedere organizatoric, cât și tehnic.

In acest sens, se cuvin a fi remarcate ca excelente, performanțele lui Istet Haffer, cât și cifra lui Zeno Dragomir, Ultimul a trecut de prima încercare, 3,85 m. și numai împiedecat de vânt, starea pistei de elan — deplorabilă — a doborît de puțin la 3.95 m.

FETE

80 m. PLAT : Seria I. 1) Peter Edith (Higiena) 12.5 sec.; 2) El. Țicu (God) 13.0 sec.; 3) Stela Stanciu (God) 13.1 sec.; *Seria II:* 1) Eug. Popovici (CFR.) 12.2 sec.; 2) Ștefan Bertol (CSU) 13.0 sec.; 3) Elisab. Ionescu (SMC) 13.2. *Seria III:* 1) Luiza Barbu (SMC) 12.2 sec.; 2) Mariana Rădulescu (L. fete 6) 12.7 sec.; 3) Veronica Dăscălescu (SMC) 12.8 sec.; *Seria IV:* Fl. Niculescu 12.5 sec.; 2) El. Mircea (CFR) 12.8 sec.; 3) Geta Varvara (Sind. Sanitar) 13.0 sec.

FINALA: 1) L. Barbu (SMC) 12.0 sec.; 2) Eug. Popescu (CFR) 12.2 sec.; 3) Mariana Rădulescu (L. fete 6) 12.7 sec.; 4) El. Mircea (CFR) 13.2 sec.; 5) Edith Peter (Hig.); 6) Elena Țicu (God).

Înălțime

1) Iuta Haffer (CSU) 1.40 m.!!! 2) Rodica Gherasim (SC) 1.30 m.; 3) Geta Georgescu (SC) 1.25 m.; 4) Mariana Adami (CSU) 1.20 m.; 5) Elea Sârbu (CFR) 1.15 m.; Lia Marcu (CSU) 1.15 m.

Lungime

1) Iuta Haffer (CSU) 4.77 m.: 2) Marina Manolescu (CSU) 4.65 m.; 3) Alex. Cristescu (SC) 4.33 m, 4) M. Mihăilescu (CSU) 4.08 m.; 5) El. Sârbu (CFR) 4.06 m.; 6) Maria Bâlc (CSU) 4.04 m.

BAEȚI

200 m. PLAT. Seria I-a: 1) Steriade (CSCA) 25. 5 sec.; 2) Anica (CSCA) 27,2 sec.; 3) Ignișca (God) 28.0 sec.; *Seria II:* Stratulat (CSU) 25.7 sec.; 2) Lascu (CFR) 27.0 sec.; 3) Ion Grigoriță (CFR) 27.4 sec.; *Seria III:* 1) Ov. Marcu (S.C.) 25.4 sec.; 2) Ion Berghel (CSCA) 25.9 sec.; 3) A. Barbu (God) 27.0 sec.

FINALA: 1) Steriade (CSCA) 25.0 sec.; 2) Stratulat (CSU) 26.2 sec.; 3) Anica (CSCA) 26.4 sec.; 4) Lascu (CFR) 26.5.

Prăjin

1) Zeno Dragomir (SMCR) 3.85 !! 2) Clement Baciu, (Elect.) 3.55 m.; 3) Gh. Stănescu (God) 2,50 m.; 4) I. Bremer (CSCA) 2.40 m.; 5) Steriade (CSCA) 2.40 m. 6) Cloran (STS) 2.40 metri.

Sulița: 1) Zâmbrești eanu (SC) 44.74 m.; 2) Th. Rusu (CSCA) 44.71 m.; 3) Schreiber (God) 44.61 m.; 4) Zamfir (CSCA) 44.12 m.; 5) A. Ardeleanu (CSCA) 38.26 m.; 6) Racoviță (CFR) 36.50 m.

1500 m. *Seria I:* 1) Th. Olteanu (God) 4:19.5; 2) Vasile Dumitru (Din.) 4:24.4; 3) Mentzel (CSCA) 4:24.6; 4) Gliga (CSCA) 4:26.7; 5) Saftu (CSCA) 4:27.0.

Seria II: 1) Smarandache (CSCA) 4:34.5; 2) Bibirigea (USPTT) 4:42.0; 3) V. Măcelaru (Const.) 4:42.2; 4) Ion Stănescu (CSCA) 4:42.2; 5) Dobre (CFR); 6) Cristian (God).

4X100: 1) CSCA—48.2 sec.; 2) CSU. 48.5 sec.; 3) CSCA II 50.2 sec.

3000 m. marș: 1) D-tru Paraschivescu (Dinamo) 13:33,5; D. Clobanu (God), 14:13.5; 3) C. Vasilescu (God) 14:29.0; 4) A. Teodorescu (USPTT) 14:54.0; 5) Munteanu (USPTT) 14:57.0; 6) Ion Barbu (God) 14:59.0; 7) Templer (God) 16:09.0.

Cadre, cât mai multe și cât mai bine pregătite

LA STADIONUL TINERETULUI

A III-a SERIE A ȘCOLII CENTRALE DE CADRE SE PREGĂTEȘTE DE EXAMENE

Până a deveni sportul un bun al tuturor celor ce muncesc, cadrele au fost tot atât de minore și puțin pregătite ca și acei ce aveau posibilitatea să-l practice.

Școala de profesori de educație fizică — fostul ANEF — era singura sursă de cadre pentru sport, și este suficient să menționăm că această școală nu dădea anual decât 20—30 de absolvenți, pentru a arăta cât de sărace erau cadrele înainte vreme.

Desigur în regimurile trecute acest lucru era posibil, căci sportul nu reprezenta decât un prilej de distracție al celor avuți și ca atare pentru puținii care puteau face acest lucru nu era nevoie de cadre.

Astăzi însă, odată instaurată noua concepție despre sport, odată cu amploare pe care o cunoaște sportul, cadrele reprezintă o problemă de seamă pentru despoltarea lui.

Tineretul nostru este dornic să facă sport, dar nu este suficient să i se dea numai materiale de terenuri.

El trebue să fie îndrumat atent, organizat bine, el trebue învățat să facă sport.

Iată dece pentru Organizația Sportului Popular, lărgirea continuă a cadrelor de organizatori, instructori, antrenori etc. este o problemă mereu în actualitate.

O NOUA ȘCOALA DE ORGANIZATORI SPORTIVI

In cabana din fund de pe Stadionul Tineretului, 47 de elevi din toate colțurile Republicii se pregătesc pentru a deveni absolvenții celei de-a treia serii de organizatori sportivi.

Dar pentru a fi absolvent al unei asemenea școli — ne-am convins încă odată cu ocazia recentei vizite făcute — trebue să posezi cunoștințe temeinice.

O scurtă privire asupra programului este elocventă.

Dacă ar fi să enumerăm numai orele de ridicare a nivelului ideo'ogic și politic, organizare de concursuri, biologie sportivă, principii de antrenament, pedagogie, noțiuni de educație fizică, istoria sporturilor, instructaje, schema de organizare O.S.P., sportul de massă, și încă ar fi de ajuns pentru a avea certitudinea că acești absolvenți — prin cunoștințele acumulate la astfel de școli — vor deveni elemente de bază în desvoltarea sportului nostru.

10 MINUTE IN MIJLOCUL ELEVILOR

Este ora 11½.

In cele 10 minute de pauză profităm de ocazie și stăm de vorbă cu elevii

Și — din capul locului — nu putem spune că nu ne-am bucurat găsind printre ei pe KUDLA LUDOVIC, minier dela Salina Ocna Dej, evidențiat în muncă, KALOZ FRANCISC, muncitor la Fabr. de ghete. Solidaritatea din Cradea, fruntaș în producție, LORRY FRANCISC, dela Soc. Comercială de Stat Tg. Mureș, câștigător al „Drapelului Muncii" și alți demni fii ai clasei muncitoare

Declarațiile lor însă, angajamentele ce și le-au luat pentru atunci când se vor duce fiecare în județeana respectivă, o pot face mai bine în locul nostru.

— „La Cluj — spune POPA MIHAI — sportul cunoaște o veche tradiție.

Eu însă sunt venit nou în sport dar vă mărturisesc că nici nu puteam bănui măcar importantul rol pe care trebuie să-l aibe sportul în viața socială.

Cunoștințele de aici le vom putea aplica în viitor just și roadele, sunt sigur nu vor întârzia să se arate.

Sportul de masă — folosind experiența din URSS va fi și la noi, în curând, o realitate —".

Printre elevi și două fete.

Una dintre ele, MIHELFI MIRIAM (Someș) tine să-și exprime și ea entuziasmul față de sport.

— „Județul nostru, fiind sărac, a rămas pentru în urmă, dar eu scot — spune Mihelfi Miriam — că sportul nu trebue să sufere.

Sportul fortifică, desvoltă curajul și voința și această călire ajută mult în muncă.

Intorcându-mă acasă, îmi iau angajamentul să angrenez în sport mai mult elementul femenin — în special cel dela sat — convinsă fiind că în acest fel contribui și eu la desvoltarea sportului din R.P.R. —".

*

Ca Mihelfi Miriam și Popa Mihai, Coșeru Vasile (Tecuci), Mihalcea D-tru (Buzău), Lorry Francis (Năsăud Bistrița) Popescu Ion (Ilfov), toți viitorii absolvenți sunt conștienți de sarcinile ce le revin părăsind această școală.

Ei — la unison — nu doresc decât mai puțini bolnavi, mai puține spitale, iar în schimb mai mulți oameni sănătoși, mai mulți oameni puternici pentruca în munca lor de zi cu zi să contribue mai cu folos la construirea socialismului în țara noastră.

NICU NAUMESCU

Elevii școlii centrale de cadre în ora de studii.

ZIARISTUL MAGHIAR HOLTZER ZOLTAN DESPRE MATCHUL DE TIR DE AZI

Ziaristul maghiar Holtzer Zoltan dela „Nepsport" din Budapesta, sosit în Capitală cu lotul

ZOLTAN HOLTZER

național de tir, a făcut ziarului nostru următoarea declarație asupra matchului internațional de tir care începe astăzi:

„Intâlnirea dintre reprezentanții tirului românesc și maghiar este de o mare importanță. Ea prilejuește strângerea legăturilor de prietenie dintre țările noastre și asigură un bogat schimb de experiență în tehnică. Totodată această întâlnire este importantă și din punct de vedere al performanțelor fiindcă într'un fel se comportă trăgătorii acasă și în altfel în deplasare.

In competițiile internaționale ne putem baza numai pe trăgători care au experiență în întâlnirile mari. Pentru aceasta trebue să fi participat la multe concursuri și să muncești intens. In ceeace privește matchul, cred că gazdele vor câștiga 2 probe, iar noi 4. Probabil că echipa R. P. R. va câștiga la armă serie — fete — și la armă liberă culcat — băieți".

TRĂGĂTORII UNGURI S'AU ANTRENAT PE POLIGONUL «GH. VASILICHI»

TAKACS: „AȘI VREA SĂ OBȚINEM REZULTATE CÂT MAI BUNE, CA SĂ ARĂTĂM NIVELUL RIDICAT AL SPORTULUI DIN ȚĂRILE CU DEMOCRAȚIE POPULARĂ!"

Ungurii s'au aclimatizat foarte repede cu poligonul, pe care de altfel îl găsesc excelent. Berze.nyi — unul dintre cei mai buni trăgători ai oaspeților — ne mărturisește că la Budapesta nu există un poligon atât de bine înzestrat.

— Vom transforma poligoanele noastre după acest model — ne spune el — căci e o plăcere să te antrenezi pe un astfel de poligon.

Berzsényi la ultima olimpiadă dinainte de război s'a clasat al doilea la armă redusă și a făcut parte din echipa ungară, care a cucerit campionatul mondial. Este la fel de bun la toate armele, iar acum, antrenându-se în vederea acestei întâlniri a reușit 588 de puncte la pistol viteză, cu 8 puncte mai mult ca recordul mondial al compatriotului său Takács.

L-am întrebat ce rezultate speră trăgătorii unguri la acest concurs:

— Câștigăm sigur la pistol. Românii în schimb au șanse sigure la echipa feminină...".

Aici a intervenit în discuție cea mai bună trăgătoare a oaspeților, Kisgyörgy Magda:

— Rodica Dabija e o trăgătoare de valoare mondială. 382 de puncte! E pur și simplu fantastic!

Celelalte concurente ale Republicei vecine și prietene sunt de aceiași părere, cu singura deosebire, că ele speră să câștige.

— Rodica Dabija nu are rutina concursurilor internaționale. Acest fapt constituie un avantaj pentru noi.

Sinkai și Herke ridică o problemă interesantă:

— E inexplicabil dece trăgătoarele nu pot concura la campionatele mondiale...

Berzsényi râde și-i răspunde:

— Foarte simplu. Reacționarii apusului susțin că tirul este un sport masculin. Ei nu pot înțelege egalitatea femeilor nici măcar în toate domeniile sportului. Cât despre egalitatea aceasta, în afară de sport... mai bine nici să nu vorbim.

Takács, campion olimpic și recordman mondial, stă de vorbă cu Gh. Lichiardopol. Discută probleme tehnice.

— Eu mă sprijin pe glesne — explică Takács — și mă rotesc dela înălțimea articulației femurale. Și mâna mi-o mișc dela stânga la dreapta. Dar asta, bine înțeles, tindcă trag cu stânga....

Takács și-a pierdut mâna dreaptă în urma unui accident, în 1938. Dar n'a abandonat sportul, ci a învățat să tragă cu mâna stângă. Și a ajuns campion mondial!

— Imediat după accident am început să mă antrenez cu mâna stânga. La primul concurs internațional la care am luat parte, în 1939 la Luzern, am fost al unsprezecelea. In timpul războiului n'am prea avut ocazia să mă antrenez. In chimb, după ce Armata Roșie a eliberat Ungaria și poporul și-a luat în proprile mâini soarta, atunci lucrurile s'au schimbat.

Takács a fost recent înaintat în grad Este căpitan în armata Republicei Ungare:

— In timpul lui Horthy nu reprezentam nicio valoare, eram un simplu subofițer pensionat din cauza unui accident, care nici măcar nu avea dreptul să se antreneze cu „domnii". Acum s'a schimbat totul. Precum s'a schimbat și în Republica Populară Română. Aș vrea să obținem rezultate cât mai bune, ca să arătăm nivelul ridicat al sportului din țările de democrație populară!

ervin rona

Echipe din Polonia

SPORTIVII POLONEZI

VOR FI IMPĂRȚIȚI IN PATRU MARI CATEGORII

Motyka noul director al Oficiului Central al Culturii Fizice. Sport în timpul concediilor de odihnă

Sportul polonez este îndrumat tehnic de un organ oficial, numit G. U. K. F. De acum câteva săptămâni, G. U. K. F., are în fruntea lui un nou director, în persoana lui POSEL MOTYKA. Posel Lucian Motyka s'a născut la 4 Mai 1915, la Cracovia, dintr'o familie muncitorească. Incă de când era elev în liceu, Motyka s'a ocupat de sport și a jucat în echipele locale de football. Din cauza lipsei de mijloace materiale, a fost nevoit să întrerupă școala în clasa 6-a. A fost muncitor în fabrică și la construcții, cunoscând — din proprie experiență — soarta muncitorilor de atunci. Toată viața și-a închinat-o ridicării prin sport a tovarășilor lui de muncă, luând parte activă la lucrările organizatorice ale Uniunii Asociațiilor Sportive Muncitorești. Activitatea lui ca membru de partid i-a atras represalii. A fost arestat de mai multe ori, închis și maltratat de clicile burghezo-moșierești, care conduceau Polonia și în urmă de Gestapo.

IMPARȚIREA SPORTIVILOR IN PATRU CLASE

Oficiul central al culturii fizice din Polonia a hotărît să introducă în mișcarea sportivă o clasificare unică pentru toți concurenții și arbitri sportivi. Această nouă clasificare va da sportului de performanță un nou avânt, printr'o planificare necesară. Proectul emanat dela centru a fost trimis uniunilor sportive, care sunt chemate să se pronunțe în această chestiune, făcând eventuale rectificări, aducând sugestii.

Clasificarea se va face pe baza unor norme pre-stabilite, indiferent de ramura sportivă. Se va ține seama de următoarele considerații: de câte ori sportivul a făcut parte din reprezentativele naționale, de câte ori a luat parte la competiții în echipa clubului, sau în reprezentativa regionalei, numărul punctelor câștigate, al victoriilor, al performanțelor obținute, etc.

Pentru început, proectul prevede clasificarea pentru football, basketball, hockei, volley-ball, polo pe apă. Clasificarea cuprinde o clasă națională, din care fac parte sportivii care au apărat culorile naționale, cei care au jucat sau concurat în echipele campioane ce pe puțin 75% din întâlnirile de campionat. Urmează apoi trei clase.

PRACTICAREA SPORTULUI IN CONCEDIILE DE ODIHNA

Una din sarcinile Uniunilor Sindicale este răspândirea cât mai largă a educației fizice, în mijlocul maselor muncitoare. Conștiente de adevărul că o luptă susținută pentru reconstrucția țării cere constructori perfect sănătoși, Uniunile Sindicale din Republica Polonă vor trece, începând chiar din acest an, la o nouă organizare a mișcării sportive în concediile de odihnă. In această acțiune, Uniunile Sindicale au sprijinul efectiv al organizației de tineret.

Casele de odihnă, al căror număr va fi cu mult sporit față de anul trecut, vor fi înzestrate cu material sportiv de vară și de iarnă. Viața din vacanță va fi condusă de către instructori, care au absolvit un curs special.

In aceste case de odihnă, vor fi trimiși 1000 sportivi și aproape 25.000 de tineri sindicaliști, care vor urma cursuri speciale de educație fizică, atât teoretice, cât mai ales practice

Educația fizică din timpul concediilor de odihnă nu va cuprinde însă competiții, în care nervii celor care o practică să fie puși la grea încercare, ci această mișcare de educație fizică va fi alcătuită din exerciții ușoare. Se va pune accentu pe jocurile și distracțiile sportive.

«BANCA R.P.R.» — «U.S.P.T.T.»

IN FRUNTEA PROGRAMULUI DE BASKET DE ASTĂZI

Campionatul Districtual de basketball programează astăzi o serie de matchuri interesante dintre care se desprinde întâlnirea Banca RPR—USPTT.

Iată programul complet:

TEREN C. F. R.

8.30:CFR Leonida—Godeanu III (m. III), arb. P. Spiru — St. Masek; scorer, Suciu Ioan.

9.45: Sind. Sanitar — CFR III (m. III) arb. St. Masek—P. Gherculescu; scorer, Niculescu Ioachim.

11: EFA—CFR (m. I) arb. M. Bercuș — A. Tulbure,; scorer, Lăzărescu Gheorghe.

Delegat Districtual St. Masek.

TEREN C. S. U. I

8.30: CSU. II—Godeanu II (m. II) arb. Gh. Dinescu—P. Stelu; scorer. Teleguță Victor.

9.45: Sănătatea—G. P. M. I. (m. II) arb. M. Bercuș—R. Bădescu; scorer Constantinide Gh.

11: Banca de Stat—USPTT (m. I) arb. D. Marinescu—R. Bădescu; scorer, Odobescu Ioan.

TEREN CSU II

9.45: CSU I—CFR (fem. I) arb. D. Marinescu — Stelu P.; scorer, Kolosowsky Enric.

11: Banca RPR—USPTT. (m. rez.) arb. P. Stelu—P. Gherculescu; scorer, Segall Valeriu.

TEREN C. S. U. III

9.45: USPTT II—Godeanu II (f. II) arb. A. Tulbure — P. Spiru scorer, Kârmâzian Agop.

11: CSU III—Petrolul II (m. III) arb. P. Spiru—S. Filoti: scorer, Segall Valeriu.

Delegat Districtual P. Spiru.

Matchul dintre „SZP" — „STB" programat pe terenul CSU IV la orele 8,30 a fost amânat.

89

Și-au început MAREA ÎNTRECERE...

de TUDOR VORNICU

La 15 Mai trebuiau să fie însămânțată ultima palmă de pământ...

Omul stătea acolo, îndoia codirișca biciului, și lui Iordache îi veni să zâmbească, i se păru că celălalt vrea să se sprijine în biciu.

Barza trecu iar pe sus, căutând drum de întoarcere spre balta îndepărtată dela marginea câmpiei. Și soarele era sus de tot. Pe frunte îi curgea picături de sudoare. Nici nu băgase de seamă când omul se întorsese la vitele lui. Il auzi îndemnând departe, ca într'o ceață.

— Hăis, hăis la brazdă!

Fierul mașinii se încălzise și lucea în soare. Jos, pe pământul bătut de tălpile lui, stau șurupelnițe, chei de toate mărimile, bujii, lampa de benzină — toate de parcă le-ar fi împrăștiat cineva cu neștiință la asemenea lucruri. Dincolo, brazdele așezate ca feliile la rând. Și mașina stătea pe loc, nu putea să o urnească. Nu înțelegea dece îi veneau în gând, numărul și seria tractorului IAR-22. 338. Parcă era în clipa în care a semnat procesul-verbal de primire. Și alături Iordache Ștefan — numele lui. Acum 338 și Iordache Ștefan stau pe loc. Și ei trebuiau să-și îndeplinească angajamentul. Ei trebuiau să-l depășească. Iordache Ștefan mai are și alte angajamenete — are multe, dar IAR.-22 338 nu vrea să știe de ele, s'a oprit în mijlocul câmpului.

A început să se enerveze. A început să înțeleagă că boala prietenului pe care l-a încă zit soarele tare, de parcă e însăși focul n'o să o lecuiască decât la „Centrul Mecanic".

In gură i s'a pus o amăreală. Il e sete, îi e foame, îi e ciudă.

Dacă ar fi copil ar gândi că ar prinde centura de plugul cu multe brazde și ar ara înainte. Tot ce a gândit el tot ce s'a pus la cale în comună, în plasă, în județ, în țara întreagă—planul de însămânțări, îi încurcă el și cu IAR 22—338.

Strânge sculele cu grabă, nu mai pune cheile cu grijă în trusă. Il vine în gând să-și spele mâinile, dar toate astea n'au nici un rost acum. L'au copleșit gândurile. Cum să se ducă să spună în sat că tovarășul lui a stat la „perii perceptorului"? Oamenii o să-l creadă vinovat. Cine va mai avea încredere în el?

Omul de alături îi strigă ceva. Făcea și semn. Făcu și el seemn că așa e. Orice l-ar fi întrebat, orice ar fi spus avea dreptate. Omul îndeamnă vitele. Și lui i se păru locul care mai rămăsese de arat mare, de parcă nu avea margini.

Parcă pe același drum cu el, spre sat trecu barza, ducând un bețișor

lung ca să-și întărească cuibul. Și barza face ceva, numai el...

*

Copii îmbrăcați ca oamenii mai, cu pălării și pantaloni prea lungi pentru ei se uită mirați la omul cu salopeta pătată de ulei. Lui i se pare că râd de el.

Și merge și mai grăbit spre primărie. Dintr'o uliță vine cu carul încărcat cu lemne pentru gard Vasile Ananiei — secretarul organizației de bază.

N'a putut să-l ocolească, l a văzut.

— Cum mă Iordache, nu ești pe câmp. Tocmai voiam să descarc și să mă răpăd să-ți aduc de ale gurii.

— A stat tractorul și mă tem...

— A stat tractorul?

— Da, și n'o să pornească decât după mult timp, boală grea...

Celălalt s'a dat jos și frământă biciul în mână.

— Ce i de făcut?

— Să-l ducem la reparație. Altă scăpare nu mai este. Vezi câte una de asta îți strică toate socotelile. Câte aveam noi de gând să facem. Acu trebue să plec. Rămâne pământul nearat, nu mai putem să terminăm terenul de sport, nu mai are cine grijă de băeții și fetele care făceau gimnastică și învățau să joace volley. Din una se trag toate.

Se uitau amândoi în văzduh în praful drumului. Fiecare căuta să afle scăpare, ca lucrurile să meargă iar bine.

Și deodată de parcă erau un om singur:

— Eu plec...

— Tu te duci...

Se uitară cu încredere unul în ochii celuilalt.

— Da, eu plec cât mai degrabă cu tractorul la reparat. O să lucreze cei dela centrul mecanic cât se poate de repede. Și o să lucrez cum n'am lucrat niciodată până acum. Tu ai să ai grijă de cele ce rămân în urmă — o să terminați terenul și o să-i ajuți la gimnastică și handball. Mai am eu sarcini, dar aveți voi grijă.

Iară se gândiră o clipă. Apoi își strânseră mâinele cu încredere. Nu era timp de pierdut.

Iordache mai strigă după celălalt.

— Nu uita, timpu-i scurt și avem multe de făcut!

*

Era noapte când oamenii care aduseseră tractorul tras de două perechi de boi, terminaseră să-l urce pe vagon.

— Ce să-i faci! O primăvară întreagă a tras după el plugul, o primăvară a alergat pe pământurile noastre. O fi obosit.

—Lasă nea Trofime în câteva zile sunt înapoi și ne terminăm amândoi angajamentele. Numai nici dumneavoastră să nu stați cu mâinile în sân. Sunt atâtea de făcut în sat. Să dați căruțe și brațe de lucru la terenul de sport, să-l terminăm până în seara de 14 Mai. Și să aveți grijă să luați acum dela „locală" mingiile pentru băeți.

Oamenii se îndepărtau.

—... aveți grijă să luați mingile!

Dar ei nu mai auziră, o locomotivă șuieră, acoperind cu sunet și aburi gara mică.

Trenul porni în noapte purtându-l dela locul unde avea atâtea de făcut, unde el și cu IAR 22-338, încurcaseră atâtea socoteli.

Lăsă capul într'o parte și iar îi năpădiră gândurile. Ce o să facă cei rămași. Numai de s'ar pricepe Vasile să meargă înainte cu pregătirile pentru „Cupă".

Departe satele își aprinseseră luminile. I se păru că erau numai ei trei — locomotiva, tractorul și el. Il chemase șeful de tren în vagon la el, dar îi spuse că nu e frig.

— Lasă mă frate nu umblă nimeni la tractor, au grijă tovarășii dela frâne.

— Nu, tovarășe, știu că nu se atinge nimeni dar mă mai gândesc la ale mele. Am atâtea și plesa dela tractor — aia care s'a stricat tocmai acum oarcă mi-a tăiat picioarele.

Și iarăși începu să socoată la toate care trebuiau să se întâmple. Acum el le-a pierdut firul. A vrut ca să termine însămânțările înainte de termen, și a vrut ca responsabil sportiv să fie terenul isprăvit și băeții și fetele bine pregătite pentru concurs. Dacă nu pleca știa că toate astea se puteau face. Dar acum... Chiar în seara asta aveau ședință, cum o să se mai prezinte la concursul de gimnastică, dar echipa de hand-ball?

Se mai gândea că la centrul mecanic poate mai erau și alte tractoare, venite înainte și atunci...

Trenul făcu popas într'o gară — nimeni nu se sui și nimeni nu coborî, doar șeful le făcu un semn de lumină și trenul se urni.

Era așa de obosit. Lăsă capul într'o parte, pe fierul care mai păstra din căldura strânsă în timpul zilei. Totuși îi era drag IAR-22-338...

*

Chiar la ședința din seara aceea Vasile Ananiei, spuse lucrurile așa cum sunt. Nu i-au plăcut lui niciodată încurcăturile.

—... Eu socot că a venit asupra voastră o sarcină grea. Intâi ne-au rămas încă pământuri nearate, e adevărat că nu mult dar nu mai e tractorul și am luat cu toții sama că fără mașină e greu de lucru. Eu socot că mai mult chiar asta să ne fie învățătură și altă dată cum mai găsim prin satul nostru unul care mai dă din colț în colț și ne pune bețe în roate să i-a arătăm pe ala dreapta. Au fost câțiva care au spus că ei n'au nevoie de tractor și vedeți cum se sbat. Mașina-i tot mașină. Ne-a făcut treabă bună.

Mai sunt și alte multe de făcut. Bietul Iordache era tare necăjit că trebuia să plece, și să lase lucrul neterminat. Tineretul trebuie îndemnat către sport. Ați aflat cu toții despre noulle întreceri. Trebue să găsim calea cea bună și să mergem înainte. Iacă el m'a rugat să ne îngrijim cu osebire de asta.

Am mai aflat că unii nu-și mai trimit copii la școală, îi țin pe lângă casă, să facă treabă. Toate astea trebue îndreptate. Acum când și cei bătrâni au învățat cu plăcere să scrie, noi împiedecăm copiii să învețe.

Și oamenii s'au sfătuit. Au luat cuvântul și au spus. Niciodată parcă nu se înțeleseseră așa de bine, niciodată nu fuseseră atât de hotărîți Toți cei care aveau vite trebuiau să iasă la arat. Nu mai era mult și puteau să răzbească până în termen. Terenul trebuia să-l gătească. Și cei tineri de față și ei au hotărît să lucreze neobosit ca la întoarcerea lui Iordache să fie bine pregătiți. Invățătorul nu mai spuse nimic — înțelesese în hotărirea oamenilor că-și vor trimite copiii la școală — el înțelegea pe oameni chiar când nu vorbeau. Erau ca o carte deschisă pe o bancă.

Lucrurile cele mai mici au fost socotite, și fiecare a cerut să i se dea o sarcină. Nici Vasile nu-și închipuise că oamenii vor fi așa de înțelegători.

— Măi Vasile, tu ai să iei seama ca secretar al organizației ca toți să-și ducă la îndeplinire toate sarcinile — spuse Ion Mușat.

— Și dacă-i afla că unul nu-și îndeplinește sarcinile — apoi...

— Lasă moș Tomiță că la ceasul ăsta nu se află asemenea om la noi în sat.

*

Trenul sosise în oraș la răsăritul soarelui și Iordache alergă de îndată la Centrul mecanic. Oamenii erau strânși la lucru. Dela poartă cercetă curtea și barăcile noui de lemn. Nu-i prea plăcu — cam multe mașini la reparat și reparații grele după cum a înțeles.

De îndată plecă un tractor la gară să aducă pe IAR-22-338. L-au așezat și pe el la rând cu celelalte și-au pornit la treabă.

— Zici că s'a stricat ieri întreabă unul din mecanici, băiat care nu avea mai mult de 23 de ani.

— Ieri tovarășe și mi-a făcut atât năcaz de mi s'a părut că nu-mi mai este prieten. Eu am și alte sarcini acolo. Sunt responsabil sportiv, vine acum „cupa" și avem atât de lucru.

— Bine zici frate, peste tot mobilizare, repararea terenurilor. Uite și la noi am terminat ieri înscrierile [illegible] de gimnastică — băeții de la școala de tractoriști lucrează nu glumă. După-masă avem antrenament la atletism. Uite mi-a venit un gând. Vino tovarășe să te antrenezi cu noi — te duci acolo pregătit.

— Nu la asta mă gândesc, spuse Iordache, mă gândesc că nu are cine să se îngrijească de ceilalți. Le-am

(Continuare în pag. 4-a col. 1-7)